

II.

Genpart.

Udenrigsministeriet.

Kjøbenhavn, den 14de December 1895.

Den her akkrediterede kongelige svensk-norske Gesandt har mundtlig meddelt Udenrigsministeriet, at den norske Regerings Kirke- og Undervisnings-Departement, i Betragtning af den til at møde i Paris den 15de April 1896 indvarslede internationale Konference har fundet Tidspunktet kommet til paa ny at optage Spørgsmaalet om Norges Tilslutning til Bernerunionen.

Forinden noget foretages i den Anledning, har Departementet imidlertid anmodet Udenrigsdepartementet i Stockholm om at indhente den danske og den svenske Regerings Udtalelse om, hvorvidt disse Regeringer maatte være villige til at foretage de nødvendige Skridt for Danmarks og Sveriges Tiltrædelse, samt om de i saa Fald antage at kunne gøre Regning paa den lovgivende Magts Tilslutning.

Departementet har tilføjet, at selv om de to andre Kongeriger ikke maatte være villige til samtidig med Norge at tage det afgørende Skridt, finder man at burde tage under Overvejelse, hvorvidt ikke førstkommende Stortings Samtykke bør indhentes til, at Norge slutter sig til Bernerunionen.

I Henhold hertil har Baron Beck-Friis anholdt om en Udtalelse fra den kongelige Regering som ønsket af Norge, og tør man anmode Ministeriet om at ville meddele Udenrigsministeriet det fornødne til Smødekommelse heraf.

Hvad Sverige angaar, har Gesandten meddelt, at den svenske Regerings Forespørgsel foreløbig er kommuniceret Justitsdepartementet, og at dets Svar endnu ikke er afgivet, men at det er usikkert, hvorvidt dets Opfattelse af Spørgsmaalet om Sveriges Indtrædelse i Bernerunionen er undergaaet Forandring, siden det udtalte sig derom i 1890.

Bedel.

Til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.